

4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2021

† Κυριακή Γ' Νηστειῶν.

(ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαίῳ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (Γ' αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις (†1808).

Ἦχος β', ἑωθινὸν ι'.

(τυπικὸν Τριωδίου §§38-40).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος Δι-θ

Kυ υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μϑ ει ει σα κϑ ϑ ϑ ϑ
σον μϑ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κϑ ϑ σο ο ον μϑ προ ο ο σρες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μϑ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
Kα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μϑ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σϑ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μϑ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κϑ σο ον μϑ Κυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χη ς πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νη ς την καρ δι αν μϑ ει ς λο γϑ ς πο νη

ρι ι ι α ς τϑ προ φα ςι ζε σθαι προ φα ςει ς εν α μα ρ

τι ι ι αι ς Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποι ς ε ρ γα ζο με νοι ς την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ

των Δ

Π^{Δι} αι δε υ ςει με δι και ο ς εν ε λε ει και ε λε γ ξει με

Δ ε λε ο ν δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε φα

λη η ην μϑ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ ςευ χη μϑ εν ται ς ευ δο κι

αι ς αυ των κα τε πο θη ςαν ε χο με να πε τ ρα ς οι κ ρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κϑ ς ο νται τα ρη μα τα μϑ ο τι η δυ ν θη ςαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μϑ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μϑ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σϑνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϑ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϑ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϑ την δε η σι ι ιν

μϑ την θλι ψιν μϑ ε νω πι ον αυ τϑ απα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μϑ το πνευ μα μϑ και συ εγνωσ

τας τριβουςμ^Δ

Εν οδω ταυτη η επορευο ο ομνη ε

κρυψανπα γι δαμοι^Δ

Κατενοϋν εις τα δεξια και επεβλεπον

και ουκ ην ο επιγινωσκωνμε^Δ

Απωλετοφυγη απεμ^Δ και ουκ εστινο εκ

ζητων την ψυχη ηηνμ^Δ

Εκεκραξα προς σε Κυρι εει πασυ ει

ηελπιςμμε ρισμούει ενγηζωντων^Δ

Προοσχες προς την δεησινμου^Δ οτιεταπει

νωθηνσφοοδρα^Δ

Ρυσαιμε εκ των καταδιωκοντωνμε οτιε

κραταιωθησανυπερεμεε^Δ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ

ἔξομολογήσασθαι^Δ τω νοοοματι σου^Δ

Τον προαιωνων εκ Πατρος γεννηθεν τα τον Θε

ον Λο γον σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι

ας Δ δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν θ

Σταν ρον Γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη

τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε

ε λη η η σε και α να στα α ας ε

εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα

νω ω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α

α α ανθρω πον Δ

Στίχ. β'. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ε ως ου α α αν

τα α α πο δω ως μοι Δ

Χρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει

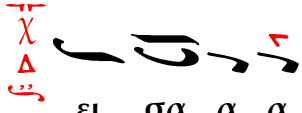
ρο γρα φον προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω

ε ξη η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το κρα

α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε προ σκυ νου ου

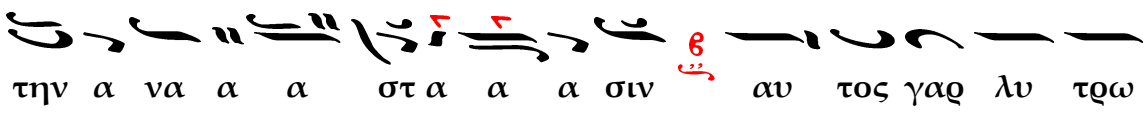
ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον

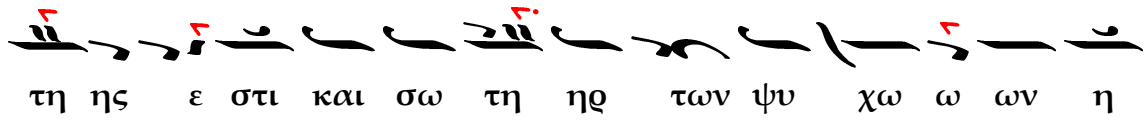
ε ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν Δ

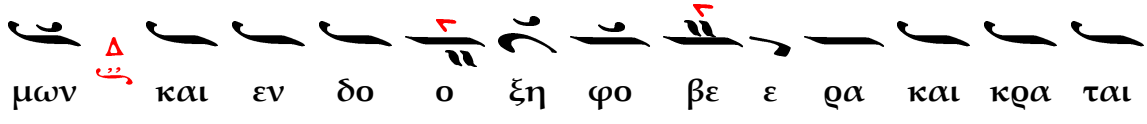
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα α α

κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου

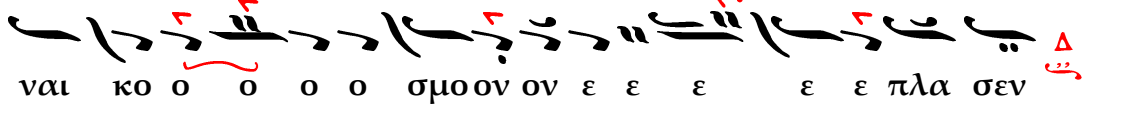
Συν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω

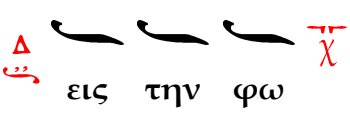

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

μων και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

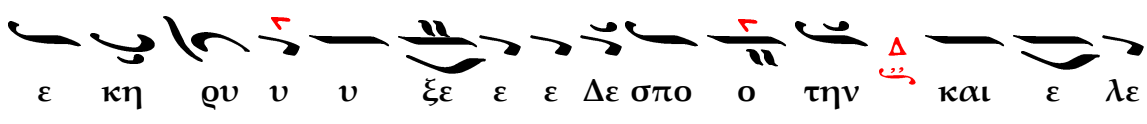

ναι κο ο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε πλα σεν

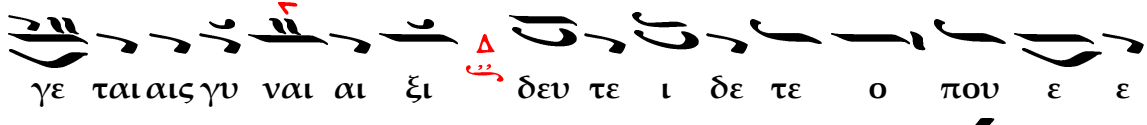
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φω

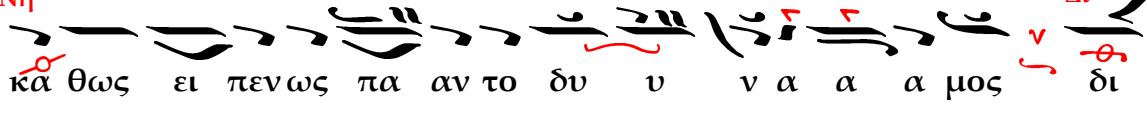

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

Σε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γεται αις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

Νη
κά θως ει πενωσ πα αν το δυ υ ν α α α μος δι

ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο

νον α θα α α να α α τον Ζω ο δο τα Χρι

στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν

Εν τω σταυ ρω σου κα τηρ γη η σαστην του ξυ υ λου

ου ου κα τα α ραν εν τη τα φη σου ε νε ε κρω ω

σας του θα να α α του ου το κρα α α α τος εν

δε τη ε γε ρ σει ει σου ε φω τι σας το γε νο ο ος

τω ω ων α αν θρω ω ω πων δια του το ο ο

σοι οι οι βο ω ω μεν ευ ερ γε τα Χρι στε ο

Θε ος η μων δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. στ΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Ηνοι γη σαν σοι οι οι Κυ ρι ι ι ε ε φο

ο ο βω πυ λαι αι αι θα α να α α του πυ λω ροι
 οι δε ε Α δου ι δο ον τε ε ες σε ε ε
 πτη η η η ξαν πυ λας γαρχαλ κα ας συ νε ε ε ε
 τρι ι ι ι ψας και μοχ λους σι δη ρου ους συ νε
 ε θλα α α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ
 σκο ο τους και σκι α ας θα α α να α α του και
 τους δεσ μους η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η η η
 ξας

Καὶ τοῦ Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου δ΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. ζ. Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω
 Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
 Α α α α μ ψον ο τϛ Κυ ρι ϛ Σταυ ρος
 φεγ γο βο λης αστρα πας σϛ της χα ρι τος
 ας των σε τι μω ω ντων και θε ο λη πτω στορ γη

πε ρι πτυ σσο με ε νων κο σμο πο θη τε δι 8 8

των δα κρυ υ ων ε ξη φα νι ι σθη κα τη φει

α και τ8 θα να τ8 των πα γι δων ερ ρυ σθη μεν

και προς α ληκ τον ευ φρο συ νην με τηλ θο μεν

δει ει ει ξον της ω ραι ο τητος της σης την ευπρε

πειαν τας α ντι δο σεις πα ρε ε χων της εγ κρα τει

αστοις δ8 λοις σ8 πιστως αι τ8 με ε νοις σην πλ8 σι

ανπροστα σι ι αν και με γα ε λε ος

Στίχ. η. Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

ος και πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων

αυ τ8

X αι αι αι αι ροις ο ζω η φο ρος Σταυ ρος της

Εκ κλη σι ας ο ω ραι ος πα ρα δει σος το ξυ

λον της αφθα ρσι ι ας το ε ξαν θη σαν η μιν

αι ω νι 8 δο ο ξησ την α πολαυ σιν δι 8

των δαιμονων αποδιωκονται φαλαγγες και των Αγγελων συνευφραίνονται ταγματα και συστηματων επισωταξιν ο ο ο πλον ακαταγωνιστον κραταιωμα Αρρηκτων των Βασιλεων τον ικος των Ιερεων τον καυχημα Χριστων τα πααθη και ημιν διδασκαλια σαι και την Αναστασιν

Στίχ. θ'. χ' Ανειτε τον Κυριον παντα τα εθνη επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι οι

Χαι αι αι αι ροις ο ζωηφορος Σταυρος της ευσεβειας το αητη τον τροπαιον ηθουρα τσ Παραδειση των επισωταξιν ριγμοσ το της Εκκλησιασ περιτειχισμα διδδεξηφανισται η αρα και καθρηγηται και καταποθη τσ θανατη δυναμις και υψωθη μεν απο γης προς ορανια ο ο

ο πλον α κα τα μα χη τον δαι μο νων α ντι πα λε
δο ξα Μαρ τυ ρων Ο σι ι ων ως α λη θως εγ καλ
λω πι σμα λι μην σω τη ρι ι ας ο δω ρα με
νοστω κο ο σμωτο με γα ε λε ος

Στίχ. ι. Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος
αυ τδ εφ η μας και η α λη θει α τδ Κυ
ρι δ με νει Εις τον αι ω ω να

ε ε ε ευ ρο των Πρω το πλα στων δυ ας η
της χο ρει ας εκ πε σδ σα της α νω θεν τω φθο
νω τδ βρο ρο κτο ο νδ δι α πι κρας η δο νης
της τδ ξυ λδ πα α λαι α πο γευ σε ως ι δδ δ
το παν σε βα στον ο ντως Ευ υ λον προ ερ χε ται
ω προσ δρα μον τες εν χα ρα πε ρι πτυ ξα σθε και
βο η σα τε προς αυ το με τα πι στε ως
συ υ η μων η αν τι λη ψις Σταυ ρε παν σε βα
σμι ε ου του καρ που με τα σχο ον τες της α φθα ρ σι

ας ε τυ χο μεν Ε δεμ την προ τε ε ραν κο μι σα
με νοι βε βαι αι αν και με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Γα ϕ

Δοξα α Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και
αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι
Χρι στε ε ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο
ος η η η η μων ο την ε κου ου ου σι ι ον
στα α αυ ρω σιν εις κοι νην ε ξα να στα α α
σιν του ου γε νους των αν θρω ω ω πω ων κα α α τα
δε ε ξα α α με ε ε ε νο ος και τω κα λα μω
του Στα αυ ρου ου βα φαι αις ε ρυ υ θραι στους
αυ του ου δα α κτυ υ υ λου ος αι αι μα τω ω
ω ω σα ας τοις α α φε σι ι ι μοις η η μιν βα
σι λι κως υ υ υ πο ο γρα α α ψαι φι ι λαν
θρω πε ευ σα α α με ε ε ε νο ος μη πα ρι δης η

μα α ας κι ιν δυ νε ε ευ ον τας και πα α α
 λι ιν την α α πο σου ου δι ι α α α στα α α α
 σι ιν αλλ οι κτει ρησον μο ο νε ε μα κρο ο
 ο θυ με τον εν πε ε ρι ι στα α α σει ει
 λα α α ο ο ο ον σου και α να στη η
 η η η η θι ι πο λε μη η σο ον τους πο λε
 μου ου ον τα ας η μα ας ως παν το ο δυ υ
 υ υ υ υ να α α α μος

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τωνα ι ω ω ωνων α α μην
Πα ρη η η λ θεν η η σκι ι ι α α α του
 νο ο μου της χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου
 σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε
 ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε

νη ^Δ ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε
 κες ^Δ και αι πα α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει
 νας ^θ αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και
 ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η
 η λι ι ι ι ος ^θ αν τι ι ι Μω υ υ υ σε
 ε ε ως Χρι ι στος ^Δ η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ
 χω ω ων η η η η μω ω ω ων ^Δ
 * * *

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης ^Δ α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ^θ ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος ^θ Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν θ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε θ
 θ θ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ προ πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης

ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Πα ς

Ἡ ^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω
το ι δι ι ον πλα σμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, Δ ς

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δ ς
και πε ρι ι ε ζω σα το

Δ^{Πα} ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την του ξυ υ λου
κα τα ρα κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε
κρω σας ε φω ω τισας δε το γε νος η μω ων τη η
ε γερσεισου δι ο βο ω μενσοι ζω ο δο ο τα
Χρι στε ο Θε ο ος ημων δο ξασοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται

Ε^{Πα} ν τω σταυ ρω Χρι στε φα νεις κα θη λω με νος ηλ
λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των και το μεν α παν θρω
πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε
κεν τησαν Ε βραι οι δεσφρα γι σαι τα αφον η τη σαν το
την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι στα με νοι αλλ ο δι οι κτον
σπλαχνω σου κα τα α δε ξα με νος τα φην και τρι η η
μερος α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξασοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εις μα κρο

ο τη η τα η μερων

Z^{Πα} ω ο δο ο τα Χρι στε ^Δ ε κου σι ως πα θος
υ πο στας δι α θνη τας εν Α δη δε κα α τελ θωνως δυ
να τος τους ε κει την ε λευ σιν με νον τας την σην ^Δ α
φαρ πα σαςως εκ χει ρος κρα ταιου Πα ρα δει σον ανθ Α δου οι
κειν δε δω ρησαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι
την σην τρι η η με ε ρον ε γε ρσιν ^Π δω ρησαι ι λα σμον
α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος ^Π

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Τριωδίου.

^{Ἦχος} ^Δ Πα ρ

Δ^M ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^Π
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^Π
K^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει ^Δ και εις τς ς ς
αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω νων α α α
μην ^Π
O^{B8} συμ μα χη σας Κυ ρι ε τω πρα ο τα τω Δα α
βιδ ^Δ υ πο τα ξαι τον αλ λο ο φυ υ υ υ υ

λον π τω πι στω η μων βα σι λει ει ει ει συ υμ πο
 λε ε ε ε μη η η η σο ο ο ον και αι τω ω ο πλω
 ω του Στα αυ ρου Δι κα τα α βα λε ε του ους ε εχθρους η
 μω ων Β8 Δ δει ξον ε ευσπλαγ χνε εις η η μας Πα Δ δ τα αρ
 χαι α α α ε λε ε ε ε η η η η σου π9 και
 Β8 γνω τωσαν α λη θωσ ο τι συ ει Θε ε ος Δ δ και εν
 σοι οι πε ποι οι οι θο ο ο τε ες νι κω ω ω
 μεν π9 πρε σβευ ου σης συ νη θωσ της αχ ραν του ου
 Β8 σου ου Μη η η τρος π9 δω ρη θη η η ναι η
 μι ι ιν το με γα ε ε λε ε ο ο ο ο ος β γ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιμάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

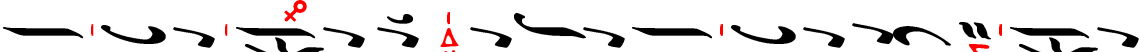

Ἦχος Δι-Θ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

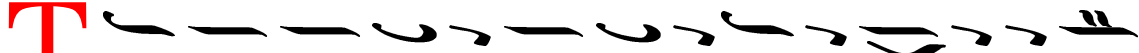

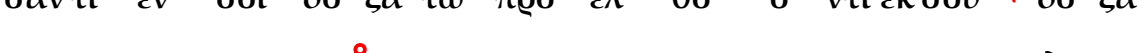
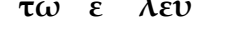
Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Πα φ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρθ μενος και

 το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι ι

 τε ευ μα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

 δι και ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα

 νων βα στα σα σα τον Κτιστην σου δο ο ξα τω ε νοι κη

 σαντι εν σοι δο ξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου

 τω ε λευ θε ρω σαντι η μας δι α του το ο κθ ς σου

 ου ου ου

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·